

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/102/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716011177
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing., Mgr. Martin Bekeš
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5716011177.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Martin Ing. Mgr. Martin Bekeš v trestnej veci obžalovanej Y. Q.Á. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.12.2019 v Martine takto

rozhodol:

obžalovaná

Y. Q., nar. XX.XX.XXXX U. N., trvale bytom N., C. K. Č.. XXXX/XX,

uznáva sa za vinnú, že

ako odsúdená počas výkonu trestu odňatia slobody dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v popoludňajších hodinách v nástupnej izbe v priestoroch U.. I. ubytovne odsúdených Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch, okres Martin, si prisadla na posteľ k spoluodsúdenej J. V., W.. XX.XX.XXXX E. následne sa jej opýtala, keď jej bude opätovne zle, bude mať znova záchvat, či jej dosvedčí, že je to epileptický záchvat, a keď jej J. V. odpovedala, že nie, že s tým nič nechce mať spoločné, obžalovaná po tomto zamietavom stanovisku dostala záchvat zlosti, pričom povedala J. V., „že keď nie, tak ťa podrežem nožikom“, prešla k svojej posteli, kde v návale hnevu rozhodila deku a vankúš po izbe, zhodila na zem svoje osobné veci z postele, čím u poškodenej J. V. vzbudila obavu o jej život a zdravie, nakoľko obžalovaná mala na izbe k dispozícii príborový nožík, s ktorým často viditeľne manipulovala, a ktorý občas ukrývala pod svojím vankúšom, obžalovaná podľa znaleckého posudku č. 35/2016 z odvetvia psychiatrie takto konala pod vplyvom duševnej poruchy, ktorá v podstatnej miere znížila jej rozpoznávacie a ovládacie schopnosti,

teda

iného hrozbou násillia nútila, aby niečo konal,
čím spáchala
zločin vydierania podľa 189 ods. 1 Tr. zák.

a za to súd upúšťa

podľa § 44 Tr. zák. v spojení s § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu obžalovanej, pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. OT/20/2017 zo dňa 24.02.2017 je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej dostatočný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 28.09.2016 obžalobu voči obžalovanej pre skutok uvedený vo výroku rozsudku, ktorý navrhoval právne kvalifikovať ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

Keďže obžalovaná voči vydanému trestnému rozkazu (č.l. 82-84) podala odpor, okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní konaním v dňoch 04.12.2018, 05.02.2019, 25.04.2019, 25.06.2019, 26.09.2019, 17.12.2019 a 19.12.2019 dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaná v prípravnom konaní (č.l. 32-33) uviedla, že v dobe, keď sa nachádzala v ústave na výkon trestu odňatia slobody, bola umiestnená na izbe okrem ďalších odsúdených aj spolu s odsúdenou J. V.. Spolu boli na izbe iba kratšiu dobu, keďže odsúdená bola neskôr premiestnená. Vychádzali spolu dobre, nemali medzi sebou konflikty. Poprela, že sa J. V. akýmkoľvek spôsobom vyhrážala, nevie prečo J. V. začala tvrdiť, že sa jej mala vyhrážať. Obžalovaná vedela, že J. V. mala zdravotné problémy, táto odpadávala, mala záchvaty. Sama mala zdravotné problémy, okrem iného mala tiež problém s odpadávaním, príčinu nepozná. Nestalo sa, že by niekedy na izbe zostali len oni dve samé, teda ona a J. V., vždy tam bola pri nich aj ďalšia osoba.

Na hlavnom pojednávaní (č.l. 292-294) v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. obžalovaný vyhlásila, že je nevinná zo spáchania žalovaného skutku. Počas celého výsluchu tvrdila, že nikomu neublížila. Uviedla, že spolu s odsúdenou J. V. bola umiestnená na nástupnej izbe približne po dobu jedného týždňa. Na tejto izbe sa okrem nich nachádzalo ďalších 5 alebo 6 odsúdených. V tej dobe mala psychické problémy a nízky tlak. Nevie, či J. V. mala epilepsiu, nikdy nevidela, že by táto mala epileptický záchvat. Tvrdila, že na izbe nemal nikto príborový nôž, nože sa nachádzali iba v jedálni. Obžalovaná mnohým otázkam, ktoré jej boli v rámci výsluchu položené, neporozumela, rovnako nepochopila zmysel výsluchu, v ktorom mali byť odstraňované rozpory v jej jednotlivých výpovediach.

Poškodená J. V. pred súdom (č.l. 293-294) vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 41-44). Uviedla, že na nástupnú izbu bola umiestnená dňa 06.07.2016 v ústave na výkon trestu odňatia slobody v L.. Na tejto izbe sa nachádzalo viacero osôb vrátane obžalovanej. Bola to otvorená izba, bol do nej voľný prístup, osoby mohli vyjsť a prísť, preto sa stávalo, že v tejto izbe zostali aj len dve odsúdené. Poškodená ďalej uviedla, že mávala epileptické záchvaty. O týchto záchvatoch povedala odsúdenej X., ktorej ako zdravotnej sestre vysvetlila, čo má robiť v prípade, ak by takýto záchvat poškodená mala. Podľa názoru poškodenej, tento rozhovor počula aj obžalovaná, preto obžalovaná mala vedomosť, že poškodená máva záchvaty. Poškodená tvrdila, že obžalovaná sa správala zvlášťne, zdalo sa jej, že nie je v poriadku. Poškodená si pamätala na deň XX.XX.XXXX, v tento deň má jej dcéra narodeniny. Bola s obžalovanou na nástupnej izbe, pravdepodobne bola s ňou sama, sedela na posteli. Obžalovaná si sadla vedľa nej a spýtala sa jej, či ju môže o niečo poprosiť. Požiadala ju, aby poškodená potvrdila, že obžalovaná máva riadne epileptické záchvaty. Obžalovaná jej tvrdila, že tieto záchvaty máva, no nikto jej to neverí. Poškodená s tým nesúhlasila, preto jej obžalovaná povedala, že ak jej to nepotvrdí, podreže ju nožikom. Keďže poškodená bola len niekoľko dní na nástupnej izbe, nemala vedomosť, či obžalovaná má aj iný nôž ako príborový. Dovtedy, kým poškodená požiadavku obžalovanej neodmietla, obžalovaná bola k nej milá. Následne začala byť agresívna, nadávala, po izbe chodila „ako lev v klietke“. Poškodená následne dva dni dobre nespala, keďže poškodená chodila po izbe aj v noci, kedy trieskala posteľou poškodenej a následne tvrdila, že mala záchvat. Poškodená nevedela, čo od nej môže očakávať, bála sa o svoj život a zdravie, obžalovanú nepoznala, nevedela, na čo sa lieči, bála sa, aby jej nebodla nôž alebo vidličku do chrbta. Poškodená ďalej uviedla, že v nástupnej izbe mali všetky odsúdené svoj vlastný príbor. Pamätá si, že obžalovaná si schovávala svoj príbor pod vankúš. O tom, že ju obžalovaná vydierala, najskôr povedala odsúdenej X.. Nepovedala jej to z vlastnej iniciatívy, ale táto sa jej najskôr pýtala, čo jej je a čo ju trápi, pretože videla na nej zmeny nálady. Táto jej odporučila, oznámiť to oficiálne. Oficiálne to bola oznámiť referentovi až po dvoch dňoch, teda 13.07.2016, neskôr to povedala aj odsúdenej T.Á.. Následne bola obžalovaná umiestnená na tzv. „samotku“. Poškodená potvrdila, že obžalovaná jej fyzicky žiadnym spôsobom neublížila.

Svedkyňa X. X. (v tomto odseku ďalej ako „svedkyňa“) pred súdom (č.l. 303-304) vypovedala v zásade zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 41-44). Uviedla, že trest odňatia slobody vykonávala v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu žalovaného skutku. Vo výkone trestu odňatia slobody slúžila aj ako sanitárka. Potvrdila, že s poškodenou sa rozprávala o jej problémoch s epileptickými záchvatmi a o tom, čo má robiť, ak by mala poškodená záchvat. Svedkyňa potvrdila, že aj obžalovaná mala vedomosť o tom, že poškodená mávala záchvaty. Na záchvaty sa zvykla opakovane sťažovať aj obžalovaná, no popísať záchvat nevedela, uviedla vždy len, že jej bolo zle, na zvracanie. Obžalovaná nechcela jesť, užívať predpísané lieky, ak niečo zjedla alebo lieky užila, následne si vyvolala zvracanie. Od nástupu obžalovanej do výkonu trestu odňatia slobody bolo zrejmé, že táto nie je po psychickej stránke v poriadku. Táto okrem predstieraní záchvatov, simulovala nevoľnosť a bolesti, doslova hrala divadlo.

V čase, keď sa na ňu nik nepozeral, správala sa normálne. Ďalej svedkyňa uviedla, že večer dňa 11.07.2016 sa jej poškodená zdôverila o incidente s obžalovanou. Svedkyňa sa jej sama spýtala, čo jej je, keďže videla na poškodenej, že je smutná. Povedala jej, že sa necíti dobre, nemôže zaspáť, keďže obžalovaná sa jej vyhrážala tým, že ju bodne alebo podreže, ak nepotvrdí, že obžalovanej je zle. Svedkyňa poškodenej uviedla, že s niečím takým sa nerobia žarty a nahlásili správanie obžalovanej referentovi. Následne obžalovanú premiestnili z nástupnej izby a zobrali jej príbor. Potvrdila, že v prípade zistenia nejakej závažnejšej zdravotnej diagnózy u odsúdenej, táto je oslobodená od určitých povinností, napr. od tzv. „rajónov“.

Svedkyňa E. T. (v tomto odseku ďalej ako „svedkyňa“) pred súdom (č.l. 304-305) vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 51). Uviedla, že s poškodenou a obžalovanou bola umiestnená na nástupnej izbe. Ku konfliktu medzi poškodenou a obžalovanou sa nevedela vyjadriť, odôvodnila to tým, že sa stará len sama o seba. Podľa jej názoru je obžalovaná psychicky chorá osoba, ktorá potrebuje pomoc. Nepamätala si, či sa jej poškodená zdôverila, že sa obžalovanej bála. Svedkyňa sa obžalovanej nebála, nemala sa prečo. Svedkyňa s odsúdenou X. nevychádzala dobre, neverila jej. X. vykonávala funkciu sanitárky, preto mala prístup do všetkých ciel, na ktorých boli odsúdené. Poškodená si vytvorila bližší vzťah s X. potom, ako boli nahlásiť údajný konflikt medzi ňou a obžalovanou. Pamätá si, že obžalovaná bola umiestnená na oddelenie s bezpečnostným režimom a bol jej odobratý príborový nôž.

Svedok Y. Z. (v tomto odseku ďalej ako „svedok“) bol vypočutý len v konaní pred súdom (č.l. 342-343). Uviedol, že v roku 2016 pracoval ako referent v ústave na výkon trestu odňatia slobody v Sučanoch. Pamätá si, že obžalovaná mala nejaký konflikt s poškodenou, z ktorého urobil záznam, no bližšie okolnosti tohto konfliktu si nepamätal. Dodal, že takéto konflikty sú medzi odsúdenými na dennom poriadku.

Svedkyňa A. F. (v tomto odseku ďalej ako „svedkyňa“) bola vypočutá len v prípravnom konaní (č.l. 54-55). Uviedla, že obžalovaná sa pravidelne sťažovala na zlý zdravotný stav, zvykla predstierať, že odpadáva. Svedkyňa nebola svedkom konfliktu medzi obžalovanou a poškodenou. O tom, že obžalovaná sa mala poškodenej vyhrážať sa dozvedela od poškodenej, ktorá chcela, aby jej to ako svedok potvrdila. Keďže svedkyňa tomu, že by obžalovaná poškodenú vydierala neverila, poškodeným, keď ju o to požiadala, vyhodila z izby. Poškodená sa jej nez dôverila o tom, že sa bojí obžalovanej, resp. že by nemohla pre predmetný konflikt spávať. Obžalovanej sa svedkyňa nebála.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. R. V. č. XX/XXXX (č.l. 14-25), v ktorom sú obsiahnuté závery z vyšetrenia duševného stavu obžalovanej, vyplýva, že obžalovaná trpí viacerými duševnými poruchami, a to protrahovanú (predĺženou) adaptačnou poruchou v popredí so zmiešanou disociačnou (konverznou) a depresívnou symptomatikou (v čase vypracovania posudku) v štádiu dekompenzácie (zvýraznenia) symptómov. Ďalej sa u obžalovanej jedná o zmiešanú poruchu osobnosti - neharmonickú, simplexnú, primitívnu, mentálne subnormnú osobnosť, s emočne nestabilnými, impulzívnymi črtami a s črtami pithiatickými (histriónskymi). Týmito diagnózami obžalovaná trpela aj v čase spáchania žalovaného skutku, v dôsledku ktorých v čase spáchania žalovaného skutku nemohla náležite rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a nemohla náležite svoje konanie v čase spáchania žalovaného skutku ovládať. Jej rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli v čase činu znížené v miere podstatnej, a to na úrovni ich polovičného poklesu. Obžalovaná len čiastočne chápe zmysel trestného konania vedeného voči nej, čo je zapríčinené duševnými poruchami, ktorými obžalovaná trpí.

Ďalej súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, založených v spise a oboznámením sa s obsahom pripojených spisov.

Z ambulantného záznamu zo psychiatrického vyšetrenia obžalovanej MUDr. Y. H. zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 58) vyplýva, že obžalovanej bola zistená adaptačná porucha a zmiešaná a iná porucha osobnosti.

Zo správ o povesti obžalovanej mal súd preukázané, že obžalovaná sa v minulosti opakovane dopustila najmä majetkovej trestnej činnosti. V odpise registra trestov má obžalovaná deväť záznamov. Rozhodnutím Okresného súdu N. sp. zn. 2T/122/2005 zo dňa 20.07.2005 bola uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Trestnými rozkazmi Okresného súdu N. sp. zn. 3T/226/2009 zo dňa 27.11.2009, sp. zn. 22T/87/2011 zo dňa 30.05.2011 a sp. zn. 3T/171/2014 zo dňa 03.09.2014 bola uznaná za vinnú zo spáchania prečinov

krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. Ďalej trestným rozkazom Okresného súdu N. sp. zn. 3T/98/2012 zo dňa 03.05.2012 bola uznaná za vinnú zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Naposledy bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Y. sp. zn. 1T/31/2016 zo dňa 16.06.2017, keďže spáchala prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.

Trestným rozkazom Okresného súdu N. sp. zn. 0T/20/2017 zo dňa 24.02.2017, právoplatným dňa 24.02.2017 bol obžalovanej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bola zaradená do ústavu so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonala dňa XX.XX.XXXX. Predmetné odsúdenie nie je zahladené.

Okrem toho ma súd z lustrácie centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (č.l. 318-324) preukázané, že obžalovaná v minulosti spáchala tri priestupky proti majetku, všetky spáchala drobnou krádežou. Naposledy spáchala priestupok proti majetku dňa 09.02.2019, za čo jej bola v blokovom konaní OO PZ N. č. 16205045 zo dňa 09.02.2019 uložená pokuta vo výške 30,- €. Z lustrácie Generálnej prokuratúry (č.l. 325-342) mal súd preukázané, že voči obžalovanej aktuálne neprebíha iné trestné konanie.

Vykonaným dokazovaním mal súd spoľahlivo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, tento je trestným činom a spáchala ho obžalovaná, ktorá je za jeho spáchanie trestne zodpovedná.

Obžalovanú zo spáchania predmetného skutku usvedčujú viaceré dôkazy, no najmä výpoveď poškodenej, ktorá pri opise priebehu skutku od začiatku vypovedala zhodne a nemenne. Okrem výpovede poškodenej, ale niet žiadneho ďalšieho priameho svedka. Táto skutočnosť sama o sebe ešte nestačí na vyslovenie záveru, že spáchanie takého skutku nebolo preukázané. Uznať vinu páchatela totiž možno aj v prípadoch, keď je výpoveď svedka jediným dôkazom (bez ďalších podporných dôkazov). Vtedy však musí byť výpoveď takého svedka jasná, logická, zrozumiteľná, presvedčivá, vierohodná a inými dôkazmi nespochybniteľná či dokonca vyvrátená (rozh. KS ZA č. Jtk-11/09).

Poškodená presvedčivo popísala, akou ujmu jej obžalovaná hrozila pre prípad, ak by jej poškodená nedosvedčila a nepotvrdila, že mala epileptický záchvat. Hrozila jej, že ju podreže nožikom. V dôsledku tohto vydierania poškodená nemohla ďalšie dni spať, bála sa, že obžalovaná túto hrozbu uskutoční. Ako logické sa javí, že obžalovaná si vybrala práve poškodenú na to, aby je jej potvrdila, že máva epileptické záchvaty, keďže poškodená týmito záchvatmi naozaj trpí, a teda vie, aký je priebeh takéhoto záchvatu. S výpoveďou poškodenej korešponduje výpoveď svedkyne X. X., ktorá potvrdila, že poškodená sa jej zverila s tým, že ju obžalovaná mala vydierať. Táto svedkyňa sa z vlastnej iniciatívy zaujímala o poškodenú, pýtala sa jej, čo jej je, keďže videla zmeny na jej správaní. Rovnako táto svedkyňa videla na poškodenej, že má skutočný strach o svoj život, preto ju presvedčila, aby predmetnú udalosť riadne nahlásila príslušnému referentovi. Svedkyňa X. X., ktorá v ústave na výkon trestu odňatia slobody, vykonávala funkciu sanitárky (pomocnej zdravotnej pracovníčky), ďalej potvrdila, že obžalovaná naozaj zvykla simulovať záchvaty a tiež zvykla nafilmovať odpadnutie, keďže sa snažila ju a ostatných presvedčiť, že má zdravotné problémy. Túto skutočnosť potvrdili vo svojich výpovediach aj svedkyne E. T., A. F., ako aj poškodená. Výpoveď svedkyne X. X. nebola spochybnená žiadnym vo veci vykonaným dôkazom, táto bola logická a konzistentná počas celého konania, preto ju súd vyhodnotil aj ako vierohodnú.

To, že poškodená mohla mať reálnu obavu z hrozieb obžalovanej, je zrejmé zo svedeckých výpovedí svedkyne E. T., X. X. ako aj samotnej poškodenej, ktoré zhodne potvrdili, že obžalovaná sa správala tak, ako keby bola psychicky chorá, pričom zo znaleckého dokazovania znalcom MUDr. Jurajom Kosorinským, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 35/2016 naozaj vyplýva, že obžalovaná trpí viacerými duševnými poruchami, a týmito trpela aj v čase, kedy mal byť žalovaný skutok spáchaný. Poškodená poznala obžalovanú len niekoľko dní, a preto, ako sama tvrdila, nemohla skutočne vedieť, čo môže od nej reálne očakávať.

Z výpovedí svedkýň E. T. a X. X. (ako aj poškodenej) vyplýva, že každá odsúdená mala na nástupnej izbe, kde boli okrem iných odsúdených poškodená a obžalovaná spolu umiestnené, sadu príboru s

príborovým nožom. Poškodená sa dokonca domnievala, že obžalovaná môže mať ukrytý aj iný nôž, keďže pomery v ústave a ani samotnú obžalovanú, vzhľadom na krátku dobu, ktorú dovtedy vo výkone trestu strávila, nepoznala. Keďže obžalovaná skutočne disponovala nožikom, hrozba obžalovanej sa jej mohla zdať o to vážnejšia. Zo spáchania žalovaného zločinu usvedčuje obžalovanú aj výpoveď svedka Y. Z., pracujúceho v tom čase v ústave na výkon trestu, ktorý potvrdil, že obžalovaná mala konflikt s poškodenou, no na podrobnosti tohto konfliktu si už nepamätal. Súd vyhodnotil výpoveď poškodenej ako jasnú, logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú, vierohodnú a inými dôkazmi nespochybniteľnú či dokonca vyrátenú.

Súd konštatuje, že výsledky vykonaného dokazovania tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť záver, že obžalovaná sa dopustila konania tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku tohto rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosť, že svedkovia boli v prípravnom konaní a poškodená aj v konaní pred súdom, vypočutí vždy po riadnom poučení o následkoch tzv. krivej výpovede a poškodená, svedkyňa E. T., X. X. a svedok Y. Z. pred súdom aj po zložení prísahy (§ 265 Tr. por.).

Zo znaleckého dokazovania, ktorým bol skúmaný duševný stav obžalovanej, je zrejme, že obžalovaná trpí viacerými duševnými poruchami, jedná sa u nej o zmiešanú poruchu osobnosti - neharmonickú, simplexnú, primitívnu, mentálne subnormnú osobnosť, s emočne nestabilnými, impulzívnymi črtami. Táto len čiastočne chápe zmysel trestného konania. Zrejme aj v dôsledku tohto nepriaznivého zdravotného stavu obžalovanej, no najmä pre jej zjavnú poruchu osobnosti, bola celá jej obrana nezrozumiteľná a nekonzistentná. Hoci táto poprela spáchanie skutku, vo svojej výpovedi vysvetľovala, že nikomu (fyzicky) neublížila. Z jej prejavu bolo evidentné, že táto žalovanému skutku ako aj zmyslu samotného trestného konania rozumie len neúplne. Hoci sčasti v prospech obžalovanej vypovedala svedkyňa A. F., ktorá tvrdila, že nebola svedkom konfliktu medzi obžalovanou a poškodenou a ani no neverí tomu, že by obžalovaná poškodenú vydierala, táto výpoveď žiadnym spôsobom nespochybnila zistený skutkový stav.

Súd mal teda vykonaným dokazovaním preukázať naplnenie znakov skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa 189 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaná poškodenú hrozbou násillia (jej podrezania) nútila, aby niečo konala (aby, potvrdila, že obžalovaná mala skutočne epileptický záchvat). Hoci zo znaleckého dokazovania je evidentné, že obžalovaná spáchala skutok za stavu zníženej príčetnosti, keďže bola zmenšená jej rozpoznávací a ako aj ovládacia schopnosť, nevylučuje to jej trestnú zodpovednosť zo spáchania predmetného zločinu. Súd túto skutočnosť zohľadnil pri rozhodovaní o uložení konkrétneho druhu a výmery trestu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal aj na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Keďže obžalovaná mala spáchať predmetný zločin v stave zmenšenej príčetnosti (zmenšenej na polovicu) a táto je len čiastočne schopná chápať zmysle trestného konania, súd mal za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre obžalovanú neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj kratší trest. V danom prípade súd rozhodol tak, že podľa § 44 Tr. zák. v spojení s § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanej, pretože trest, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu N. sp. zn. OT/20/2017 zo dňa 24.02.2017 pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočný.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech

- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.